

الرسول يؤيدون رسالة بولس

¹ ثُمَّ بَعْدَ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً صَعِدْتُ أَيْضاً إِلَى أُورُشَلِيمَ مَعَ بَرْتَنَابَا اخِذاً مَعِيَ تَيْطُسَ أَيْضاً² وَإِنَّمَا صَعِدْتُ بِمُوجِبِ إِغْلَانٍ وَعَرَضْتُ عَلَيْهِمُ الْإِنْجِيلَ الَّذِي أَكْرَرُ بِهِ بَيْنَ الْأُمَمِ، وَلَكِنْ بِالْإِنْفِرَادِ عَلَى الْمُعْتَبِرِينَ، لِئَلَّا أَكُونَ أَسْعَى أَوْ قَدْ سَعَيْتُ بَاطِلًا³ لِكِنْ لَمْ يَضْطَرَّ وَلَا تَيْطُسُ الَّذِي كَانَ مَعِيَ، وَهُوَ يُونَانِيٌّ، أَنْ يَخْتَنَ⁴، وَلَكِنْ بِسَبَبِ الْإِخْوَةِ الْكَذِبَةِ الْمُذْخِلِينَ خُفِيَةً، الَّذِينَ دَخَلُوا اخْتِلَاسًا لِيَتَجَسَّسُوا حُرِّيَّتَنَا الَّتِي لَنَا فِي الْمَسِيحِ كَيْ يَسْتَعِيدُوا⁵، الَّذِينَ لَمْ نُدْعُ لَهُمْ بِالْخُضُوعِ وَلَا سَاعَةً لِيَبْقَى عِنْدَكُمْ حَقُّ الْإِنْجِيلِ⁶، وَأَمَّا الْمُعْتَبِرُونَ أَنَّهُمْ شَيْءٌ، مَهْمَا كَانُوا لَا قَرَقَ عِنْدِي، اللَّهُ لَا يَأْخُذُ بِوَجْهِ إِنْسَانٍ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الْمُعْتَبِرِينَ لَمْ يُشِيرُوا عَلَيَّ بِشَيْءٍ⁷، بَلْ بِالْعَكْسِ إِذْ رَأَوْا أَنِّي أَوْثَمْتُ عَلَى إِنْجِيلِ الْعَزَلَةِ كَمَا بَطُرُسُ عَلَى إِنْجِيلِ الْخِتَانِ⁸، فَإِنَّ الَّذِي عَمِلَ فِي بَطُرُسَ لِرِسَالَةِ الْخِتَانِ عَمِلَ فِيَّ أَيْضاً لِلْأُمَمِ⁹، فَإِذْ عَلِمَ بِالنِّعْمَةِ الْمُعْطَاةِ لِي يَعْقُوبُ وَصَفًا وَبُوحَاً، الْمُعْتَبِرُونَ أَنَّهُمْ أَعْمَدُهُ، أَعْطَوْنِي وَبَرْتَنَابَا يَمِينِ الشَّرِكَةِ لِيَكُونَ تَحَنُّنٌ لِلْأُمَمِ وَأَمَّا هُمْ فَلِلْخِتَانِ¹⁰، غَيْرَ أَنْ تَذَكَّرَ الْفُقَرَاءَ، وَهَذَا عَيْنُهُ كُنْتُ اعْتَبَيْتُ أَنْ أَفْعَلَهُ.

بولس يواجه بطرس

¹¹ وَلَكِنْ لَمَّا أَتَى بَطُرُسُ إِلَى أَنْطَاكِيَةِ قَاوَمْتُهُ مُوَاجَهَةً لِأَنَّهُ كَانَ مَلُومًا¹²، لِأَنَّهُ قَبْلَمَا أَتَى قَوْمٌ مِنْ عِنْدِ يَعْقُوبَ كَانَ يَأْكُلُ مَعَ الْأُمَمِ، وَلَكِنْ لَمَّا أَتَوْا كَانَ يُوحَّزُ وَيُفَرِّقُ نَفْسَهُ خَائِفاً مِنَ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْخِتَانِ¹³، وَرَأَى مَعَهُ بَاقِي الْيَهُودِ أَيْضاً حَتَّى إِنَّ بَرْتَنَابَا أَيْضاً انْقَادَ إِلَى رِبَائِهِمْ¹⁴، لَكِنْ لَمَّا رَأَيْتُ أَنَّهُمْ لَا يَسْلُكُونَ بِاسْتِقَامَةٍ حَسَبَ حَقِّ الْإِنْجِيلِ قُلْتُ لِبَطُرُسَ قُدَّامَ الْجَمِيعِ: إِنَّ كُنْتُ، وَأَنْتَ يَهُودِيٌّ، تَعِيشُ أُمَمِيًّا لَا يَهُودِيًّا، فَلِمَاذَا تُلْزِمُ الْأُمَمَ أَنْ يَتَهَوَّدُوا؟¹⁵ تَحَنُّنٌ بِالطَّبِيعَةِ يَهُودُ وَلَسْنَا مِنَ الْأُمَمِ خُطَاةً¹⁶، إِذْ نَعْلَمُ أَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَتَبَرَّرُ بِأَعْمَالِ النَّامُوسِ بَلْ بِإِيمَانٍ يَسُوعَ الْمَسِيحِ، أَمَّا تَحَنُّنٌ أَيْضاً يَسُوعَ الْمَسِيحِ لِيَتَبَرَّرَ بِإِيمَانٍ يَسُوعَ لَا بِأَعْمَالِ النَّامُوسِ، لِأَنَّهُ بِأَعْمَالِ النَّامُوسِ لَا يَتَبَرَّرُ جَسَدًا مَا¹⁷، فَإِنَّ كُنَّا وَنَحْنُ طَالِبُونَ أَنْ نَتَبَرَّرَ فِي الْمَسِيحِ نُوْجِدُ تَحَنُّنًا أَنْفُسَنَا أَيْضاً خُطَاةً، أَفَالْمَسِيحُ حَاذِمٌ لِلْخَطِيئَةِ؟ خَاشَا¹⁸، فَإِنِّي إِنْ كُنْتُ أَنْبِي أَيْضاً هَذَا الَّذِي قَدْ هَدَمْتُهُ فَإِنِّي أَطْلُهُ نَفْسِي مُتَعَذِّبًا¹⁹، لَأَتِي مَثًّا بِالنَّامُوسِ لِلنَّامُوسِ لِأَحْيَا لِلَّهِ²⁰، مَعَ الْمَسِيحِ صُلَيْتُ قَاحِيًا، لَا أَنَا، بَلِ الْمَسِيحُ يَحْيَا فِيَّ، فَمَا

بولس ورسولان مسيح

¹ پس بعد از چهارده سال با بَرْتَنَابَا باز به اورشليم رفتم و تَيْطُس را همراه خود بردم²، ولی به الهام رفتم و انجیلی را که در میان امّت‌ها بدان موعظه می‌کنم، به ایشان عرضه داشتم، امّا در خلوت به معتبرین، مبادا عبت بدوم یا دویده باشم³، لیکن تَيْطُس نیز که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود⁴، و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را خُفیه درآوردند و خُفیه درآوردند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآوردند⁵، که ایشان را یک ساعت هم به اطاعت در این امر تابع نشدیم تا راستی انجیل در شما ثابت ماند⁶، امّا از آنانی که معتبراند که چیزی می‌باشند، هرچه بودند مرا تفاوتی نیست، خدا بر صورت انسان نگاه نمی‌کند، زیرا آنانی که معتبراند، به من هیچ نفع نرسانیدند⁷، بلکه به خلاف آن، چون دیدند که بشارت نامختوانان به من سپرده شد، چنانکه بشارت مختوانان به پطرس⁸ زیرا او که برای رسالت مختوانان در پطرس عمل کرد، در من هم برای امّت‌ها عمل کرد⁹ پس چون یعقوب و کیفا و یوحنا که معتبر به ارکان بودند، آن فیضی را که به من عطا شده بود دیدند، دست رفاقت به من و برنابا دادند تا ما به سوی امّت‌ها برویم، چنانکه ایشان به سوی مختوانان¹⁰؛ جز آنکه فقرا را یاد بداریم و خود نیز غیور به کردن این کار بودم.

بولس با پطرس روبرو می‌شود

¹¹ امّا چون پطرس به انطاکیه آمد، او را روبرو مخالفت نمودم زیرا که مستوجب ملامت بود¹²، چونکه قبل از آمدن بعضی از جانب یعقوب، با امّت‌ها غذا می‌خورد؛ ولی چون آمدند، از آنانی که اهل ختنه بودند ترسیده، باز ایستاد و خویشتن را جدا ساخت¹³، و سایر یهودیان هم با وی نفاق کردند، به حدّی که برنابا نیز در نفاق ایشان گرفتار شد¹⁴، ولی چون دیدم که به راستی انجیل به استقامت رفتار نمی‌کنند، پیش روی همه پطرس را گفتم، اگر تو که یهود هستی، به طریق امّت‌ها و نه به طریق یهود زیست می‌کنی، چون است که امّت‌ها را مجبور می‌سازی که به طریق یهود رفتار کنند؟¹⁵ ما که طبعاً یهود هستیم و نه گناهکاران از امّت‌ها¹⁶، امّا چونکه یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به

أَحْيَاهُ الْآنَ فِي الْجَسَدِ فَإِنَّمَا أَحْيَاهُ فِي الْإِيمَانِ، إِيْمَانِ
ابْنِ اللَّهِ الَّذِي أَحَبَّنِي وَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِأَجْلِي.²¹ لَسْتُ أَبْطِلُ
نِعْمَةَ اللَّهِ، لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ يَالْتَامُوسِ يَرُ الْقَمْسِيحُ إِذَا مَاتَ
بِلَا سَبَبٍ.

عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا
از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده
شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل
شمرده نخواهد شد.¹⁷ اما اگر چون عدالت در مسیح را
می‌طلبیم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح
خادم گناه است؟ حاشا!¹⁸ زیرا اگر باز بنا کنم آنچه را
که خراب ساختم، هرآینه ثابت می‌کنم که خود متعدی
هستم.¹⁹ زانرو که من به واسطه شریعت نسبت به
شریعت مُردَم تا نسبت به خدا زیست کنم.²⁰ با مسیح
مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از
این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که
الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم
که مرا محبت نمود و خود را برای من داد.²¹ فیض خدا
را باطل نمی‌سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت
می‌بود، هرآینه مسیح عبث مرد.